

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 19/09-2006

Til Folketingets Retsudvalg (og Kulturudvalg)
Att: Udvalgssekretæren
Folketinget
1147 København K

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 841
Offentligt

Introduktion: Når konkurrenterne kommer på besøg!

Jeg troede ikke, at det kunne ske i Danmark.

I min lille butik stod der pludselig en foged, en IT-medarbejder og en advokat, der repræsenterede mine direkte konkurrenter i min branche. I 15 år har de med leveringsnægtelser, falske anmeldelser og pression mod mellemhandlere, som jeg er nødt til at købe varer af i hemmelighed, forsøgt at lukke min virksomhed.

Fogeddommeren havde givet dem lov til at få adgang til mine regnskaber. De ville vide alt om, hvad har jeg solgt, hvad har jeg købt, og *hvem* jeg har købt varerne af? De påstod, at jeg ulovligt importerede film i strid med deres rettigheder i den nye ophavsretslov.

Mine konkurrenter har en særstilling i det danske samfund. De er indehavere af ophavsrettigheder og kan derfor begære uanmeldte razziaer imod mig som konkurrent. Jeg kunne ikke få fat på min advokat på det tidspunkt, men jeg fik også at vide af dommeren, at det ikke ville gøre nogen forskel. Beslutningen om ransagning var allerede truffet og kunne ikke gøres om.

Chokket fortog sig lidt dagen efter, da jeg drøftede sagen med min advokat. Jeg kunne bevise, at jeg både havde orienteret mine konkurrenter om min adfærd, og at jeg holdt mig til loven i henhold til den fortolkning, de selv havde forelagt for Kulturudvalget. Min advokat fortalte mig, at jeg kunne kære afgørelsen til landsretten, og samtidig lovede byretten ikke at udlevere noget, før landsretten havde taget stilling til kæremålet. Jeg åndede lettet op igen.

Så kom næste chok: Landsretten ville *ikke* give mig en retssag! Den ville heller *ikke* vente på, at Procesbevillingsnævnet afgjorde, om jeg kunne søge Højesteret om en retssag.

Mit ønske om at fremlægge og gennemgå bilag blev blankt afvist.

Mit ønske om at forklare mig for en dommer blev blankt afvist.

Mit ønske om at afhøre vidner blev blankt afvist.

Mine konkurrenter har på baggrund af opdigtede anklager fået adgang til mine forretningshemmeligheder, uden at jeg forinden har fået mulighed for at forklare mig og forsvare mig overfor en dommer. Det er den for mig chokerende virkelighed i Danmark.

Jeg henvender mig til Dem i håbet om, at De vil hjælpe med at sikre, at borgere i min situation *mindst* får ret til en retssag i fogedretten, inden der træffes beslutning om, at forretningshemmeligheder skal udleveres til konkurrenter, der rekvirerer en ransagning.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 19/09-2006

Til Folketingets Retsudvalg (og Kulturudvalg)
Att: Udvalgssekretæren
Folketinget
1147 København K

Laserdiskens redegørelse og forslag nr. 1 vedrørende:

Retssikkerhed ved bevissikring uden forudgående varsel

Jeg vil påpege et problem i Retsplejeloven i forhold til Menneskeretskonventionen og foreslå, at retsplejeloven ændres, så følgende opnås:

En person, der udsættes for uvarslet bevissikring på begæring af en konkurrent, skal have et retskrav på at forklare sig og fremføre et forsvar for en dommer, før hans forretningshemmeligheder udleveres til konkurrenten.

Kortfattet fremstilling af sagen: Mine konkurrenter på videomarkedet igennem mange år, Foreningen af Danske Videogramdistributører (FDV), har som rettighedshavere anvendt bevissikringsreglerne til at foretage en uvarslet ransagning af min virksomhed blandt andet for at få oplyst identiteten af min amerikanske leverandør af lovligt udgivne dvd-film.

Problemet i forhold til retsplejeloven er, at jeg som den anklagede ikke får mulighed for at forklare mig for en dommer eller at fremføre et forsvar, før oplysningerne udleveres til FDV, som altså er mine konkurrenter. Jeg ved af erfaring, at oplysningerne vil føre til, at der lægges pres på min leverandør om at standse samhandlen med mig, og det vil skade min virksomhed.

Se artiklen "Razzia mod Laserdisken" (bilag 1) fra Nordjyske Stiftstidende.

Oversigt over vedlagte bilag:

1. "Razzia mod Laserdisken", artikel fra Nordjyske Stiftstidende, 30/11-2005
2. Mail fra Laserdisken til FDV v/Torben Steffensen, 7/1-2003
3. Brev fra Laserdisken til medlemmerne af FDV, 12/2-2003
4. Vestre Landsrets afvisning af at afholde en domsforhandling, 30/03-2006
5. Vestre Landsrets afvisning af at afvente Procesbevillingsnævnets afgørelse, 30/06-2006

Indholdsfortegnelse over denne redegørelse:

1. Laserdiskens forhold til FDV.
2. Fortolkningen af ophavsretslovens § 19, stk. 1 forud for vedtagelsen.
3. Laserdiskens håndtering af den ændrede ophavsretslov.
4. Tre parter med forskellige rettigheder.
5. Ransagningen og dens 3 formål.
6. Problemet med uvarslede ransagninger.
7. Forholdet til Menneskeretskonventionen (artikel 6 og artikel 8).
8. Konklusion.

1) **Laserdiskens forhold til FDV:**

Laserdisken er FDVs direkte konkurrent på videomarkedet i Danmark. Jeg startede import af film på LaserDisc fra England i protest imod, at de danske selskaber *ikke* ville udgive film på Laserdisc-systemet, der dengang var det bedste videosystem. Siden har det været Laserdiskens erklærede mål at sikre danske filmsamlere det bedst mulige udvalg i den bedst mulige kvalitet - via import fra hele verden. På den måde brød jeg de danske selskabers traditionelle monopol, og som konsekvens har FDV i mere end 20 år bekæmpet Laserdisken som konkurrent.

2) **Fortolkningen af ophavsretslovens § 19, stk. 1 forud for vedtagelsen:**

Da lovforslaget til en ændret § 19, stk. 1 i ophavsretsloven blev fremsat den 2. oktober 2002, advarede jeg kulturudvalget mod, at loven kunne få negativ indvirkning på kulturudbuddet. Jeg frygtede, at det store udvalg af mindre kommercielle film, der *ikke* udgives i Danmark, skulle fjernes fra hylderne. Det blev imidlertid afvist af Johan Schlüter som advokat for FDV i et brev til kulturudvalget om parallelimport (L19 - bilag 30) af 29. oktober 2002:

"Begrebet "parallelimport" forudsætter, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen. Er der i importlandet (Danmark) ikke en sådan rettighedshaver, vil der ikke være noget grundlag for at forbyde importen."

På ekspertmødet med kulturudvalget onsdag den 13. november 2002 gentog Johan Schlüter, at specialimporten ikke ville blive berørt. Mødet blev optaget på bånd, og i henhold til afskriften sagde han følgende:

"Er der tale om specialimport, hvor der ikke er nogen rettighedshaver i landet, er det klart, at man kan importere. Så er det ikke noget problem, for der er ingen til at forbyde det."

På det grundlag - eller efter den fortolkning, om man vil - blev loven vedtaget i december 2002.

3) **Laserdiskens håndtering af den ændrede ophavsretslov:**

Jeg var indstillet på at respektere de danske rettighedshaveres eventuelle forbud mod parallelimport, så jeg gik i gang med at finde ud af, hvilke selskaber der ville forbyde parallelimport, og hvilke titler, der var omfattet af et eventuelt forbud.

Jeg kontaktede flere gange FDV for at få afklaret, hvad der var forbudt, og hvad der var tilladt, bl. a. sendte jeg en mail til FDV v/Torben Steffensen den 7. januar 2003 (bilag 2), men FDV nægtede at medvirke til at afklare spørgsmålet om forbudte film contra tilladte film.

Den 12 februar 2003 skrev jeg derfor et enslydende brev til hvert enkelt medlem af FDV (bilag 3). Nogle selskaber valgte derefter at forbyde parallelimport, men ikke alle selskaber.

Paramount ville ikke forbyde parallelimport, idet Paramounts selskaber ejes af Paramount. Det betyder, at Paramount får et vederlag både som filmens producent og distributør uanset hvilken udgave, der sælges i Danmark. Derimod er Scanbox og SF Film blot købmænd, der ikke har bidraget til filmens fremstilling. De tjener kun penge som distributører for deres egne udgivelser - og intet på de importerede. De to selskaber forbød parallelimport.

Laserdiskens IT-medarbejder udviklede derfor et edb-program, der forhindrer import af film fra tredjelande, hvis samme film er udgivet i Danmark af et selskab, der har forbudt parallelimport. Da de danske selskaber desværre ikke vil oplyse, hvad de har rettigheder til, har jeg sat mine medarbejdere til at undersøge selskabernes hjemmesider, leverandørlisterne og brancheblade for på den måde at finde ud af, hvilke film de danske selskaber har rettigheder til.

4) Tre parter med forskellige rettigheder

Lovgiverne bør være opmærksom på, at der er tre parter, der har rettigheder:

- 1: De danske rettighedshavere
- 2: Forretningsindehaverne
- 3: De små og uafhængige producenter til film uden stor kommerciel interesse

1) *De danske rettighedshavere - har ret til at forbyde konkurrence fra lande udenfor EU*

Så længe loven gælder, skal FDVs ønske om at forbyde parallelimport selvfølgelig respekteres. Det bør imidlertid ske på en måde, der hverken krænker mig eller de små producenter, der ikke kan få nogen til at udgive deres film i Danmark.

2) *Forretningsindehaveren - har ret til at vide, hvad han må og ikke må*

Jeg bør som forretningsindehaver have ret til at få at vide, hvad jeg må og ikke må. Ifølge retssikkerhedsprincippet bør dem, der forbyder mig at parallelimportere film, de har rettigheder til, oplyse hvilke film, det drejer sig om, så jeg ved, hvad jeg må eller ikke må importere.

3) *De små og uafhængige producenter - har ret til uhindret adgang til markedet*

I USA og resten af verden findes tusindvis af filmproduktioner, der ikke er kommercielle nok til at blive udgivet i Danmark. Producenterne til disse film vil hellere end gerne have, at deres film bliver solgt i Danmark, selvom de er udgivet i USA, for det er deres eneste mulighed for at tjene penge på deres film i Danmark. De er afhængige af fri adgang til det danske videomarked. Det er en krænkelse af deres rettigheder, hvis deres konkurrenter får lov at forhindre deres film i at blive solgt i Danmark - og det bliver resultatet, hvis jeg må indstille *al* import.

5) Ransagningen og dens 3 formål:

Den 29. november 2005 fik jeg uventet besøg af en dommer, en IT-medarbejder og en advokat for FDV. Medarbejderne blev kommanderet væk fra deres pc, og regnskabsfiler blev kopieret. Mit ønske om et møde i byretten, hvor jeg kunne tage stilling til anklagerne, blev afvist.

“*Det vil du få lejlighed til under justifikationssagen*”, sagde dommeren, som tillige nedlagde fogedforbud og beslaglagde en del af mit varelager.

Formål 1: At standse specialimporten ved at blokere for alle leverancer fra tredjelandene

Et væsentligt formål med bevissikringen var for FDV at få oplyst identiteten på Laserdiskens leverandører. Sammenholdt med fogedforbuddet kan den information bruges til at presse mine leverandører til at undlade at handle med Laserdisken. Dermed opnår FDV, at de mange titler, som FDV *ikke* har rettigheder til, men som konkurrerer med FDVs udgivelser, forsvinder fra Laserdiskens hylder. FDVs udgivelser vil herefter være de eneste på markedet i Danmark.

Formål 2: At påføre mig et tab ved at beslaglægge mine film

Mit varelager er lovligt købt, og rettighedshaverne har fået den ønskede betaling. Jeg har købt filmene i god tro, idet der var tale om film fra selskaber, der *ikke* havde forbudt parallelimport jfr. mit brev. Jeg var alligevel indstillet på at sende filmene retur til min leverandør, men det ville FDVs advokat ikke tillade. Filmene repræsenterede en stor værdi, som nu er gået tabt.

Formål 3: At chikanere mig ved at påtvinge mig at gennemføre en retssag.

Det koster mange ressourcer både mentalt og økonomisk at gennemføre en retssag. Det er også meget forstyrrende for virksomhedens drift, og jeg tvinges nu ud i mange år med retssager.

6) Problemet med uvarslede ransagninger:

Det kontradiktoriske princip

Det kontradiktoriske princip (retten til at svare for sig) er central i retsplejen. Det er let for en dygtig advokat med udeladelser og vildledning at fremstille et bestemt billede af en sag, hvis han er den eneste, der bliver hørt.

Derfor er det kontradiktoriske princip vigtigt i retsplejen ligesom den er vigtig for en demokratisk debat. Princippet tilsidesættes i sagens natur, når der nedlægges forbud og gennemføres ransagninger alene på den ene parts fremstilling af en sag. Derfor bør det være en ret for en anklaget at få adgang til at føre et forsvar, inden der sker uoprettelig skade.

Problem 1: Heller ingen ret til at forklare sig i et kæremål

Det kom som et mindre chok for mig, at jeg ikke i kæremålet ved landsretten fik mulighed for at afgive forklaring, gennemgå bilag og afhøre vidner. Min anmodning om at føre bevis ved en mundtlig domsforhandling blev afvist uden begrundelse (bilag 4). Selvom jeg har bedt procesbevillingsnævnet om tilladelse til at kære med henblik på at få lov til at forklare mig, har landsretten afvist at vente på procesbevillingsnævnets afgørelse (bilag 5).

Landsretten er indstillet på at udlevere fortrolige regnskabsoplysninger til mine konkurrenter, uden at jeg forinden får mulighed for at føre et forsvar. Uanset at jeg bliver frikendt i justifikationssagen om nogle år, vil mine konkurrenter have opnået, hvad de ønskede.

Problem 2: Beslaglæggelser og værditab

Nu har filmene været beslaglagt i næsten 10 måneder. Retten har hverken begrundet hvorfor eller svaret på, hvornår den vil tage stilling til min anmodning fra december 2005 om at få filmene frigivet, så de kan returneres til USA. Dengang havde jeg mulighed for at sende dem retur til fuld pris - idag er filmene så gamle, at de hverken kan sælges eller returneres.

Løsningsforslag 1: Privates ret til at rekvirere ransagninger ophæves.

Jeg finder det besynderligt, at mine konkurrenter er bemyndiget til at rekvirere ransagninger hos min virksomhed, uden at jeg bliver hørt. Jeg forstår, at politiet har sådanne beføjelser, men politiet er uvildigt og repræsenterer samfundet - det er ikke en konkurrent. Politiet vil forinden gennemføre en form for efterforskning, som begrundet en ransagning.

Løsningsforslag 2: Der afholdes et retsmøde i fogedretten umiddelbart efter ransagningen.

Hvis Folketinget mener, at FDV skal bevare den særlige ret til at rekvirere uvarslede ransagninger, håber jeg, at Folketinget vil være med til at give den anklagede et minimum af retsbeskyttelse i form af retten til at forsvare sig og forklare sig for en dommer umiddelbart *efter* en ransagning, og *inden* der udleveres oplysninger til modparten.

For ikke så mange år siden kunne der ikke nedlægges fagedforbud uden et egentligt retsmøde, hvor den anklagede fik mulighed for at tage stilling til anklagerne og svare for sig. Dengang træf fogedretten først en afgørelse efter at have hørt *begge* parter.

Når det i sagens natur ikke kan ske i forbindelse med *uvarslede* ransagninger, kunne det i stedet ske umiddelbart efter. Jeg foreslår, at der afholdes et retsmøde i fogedretten f.eks. 7-14 dage efter ransagningen, og her skal den anklagede have mulighed for at svare for sig. Det er klart, at det indsamlede materiale i mellemtiden skal opbevares fortroligt af fogedretten.

På den måde sikrer rettighedshaverne, at forbryderne ikke fjerner bevismateriale, men samtidig sikres de uskyldige ofre meget bedre imod misbrug, idet ransagning, fagedforbud og beslaglæggelse får en midlertidig karakter, og det undgås, at der sker uoprettelig skade.

7) Forholdet til Menneskeretskonventionen

Artikel 6

Ifølge Menneskeretskonventionens artikel 6 har enhver ret til en retfærdig og offentlig rettergang, når der skal træffes afgørelse i en strid om hans borgerlige rettigheder eller en mod ham rettet anklage.

Jeg forstår FDVs påstand om, at jeg forsætligt beskæftiger mig med ulovlig parallelimport som en anklage.

Når fogedretten nedlægger fagedforbud og beslaglægger mit varelager, forstår jeg det sådan, at den træffer afgørelse om mine borgerlige rettigheder.

Følger det så ikke af artikel 6, at jeg har ret til at forklare mig for en domstol i overensstemmelse med reglerne i artikel 6, stk. 3, før der nedlægges forbud?

Artikel 8

Forholdet til Menneskeretskonventionen artikel 8 er drøftet i forslaget til lov om bevissikring. Justitsministeren bemærkede, at indgrebet for at være foreneligt med konventionen, skal opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2, dvs. krav om legalitet, krav om anerkendelsesværdigt formål og krav om proportionalitet, og der skal være tilstrækkelige og effektive retssikkerhedsgarantier til beskyttelse af individet mod misbrug.

Det foranlediger mig til at stille følgende spørgsmål:

- 1) På hvilken måde har jeg sikkerhed for, at oplysninger om mine leverandørers identitet ikke misbruges af FDV til at lægge pression på leverandørerne til at undlade at levere til Laserdisken (som de før har gjort)?
- 2) Omfatter effektive retssikkerhedsgarantier ikke retten til at forklare sig og forsvare sig i retten, før indgreb i strid med rettighederne i artikel 8 foretages?
- 3) Bør ransagninger og beslaglæggelse af et varelager ikke som minimum begrundes, før det kan siges at leve op til kravet om anerkendelsesværdigt formål og proportionalitet?

Efter næsten 10 måneder har retten hverken begrundet ransagningen eller beslaglæggelsen. Jeg undrer mig, fordi jeg altid har handlet i åbenhed. Laserdiskens varelager er offentliggjort på internettet med angivelse af, hvor filmene kommer fra. Ingen kan påstå, at jeg skjuler noget. Jeg skal selv opbevare de beslaglagte film, så beslaglæggelsens formål kan ikke være at forhindre mig i at sælge dem. FDV er heller ikke bedre stillet af en beslaglæggelse end af en returnering til leverandøren i USA, så hvorfor?

8) Konklusion

Jeg anmoder Retsudvalget om at genoverveje ulemperne ved at give en bestemt gruppe private virksomheder adgang til at foretage uvarslede ransagninger hos deres konkurrenter. Jeg ser helst, at muligheden tages fra dem, så ransagninger overlades til politiet og myndighederne.

Som minimum bør det forhindres, at uvarslede ransagninger benyttes til at chikanere en konkurrent, f.eks. ved at sikre den anklagede en ret til at blive hørt i sagen.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen

Hans Kristian Pedersen

From: Hans Kristian Laserdisken [mailto:hans_kristian@laserdisken.dk]
Sent: 7. januar 2003 10:56
To: 'tst@jschluter.com'
Subject: Forbudte titler

Til Torben Steffensen

Jeg har modtaget din saldokvittering og dit svar fra SF Film A/S og Scanbox Danmark A/S. Jeg har ikke forventet, at de danske selskaber ville give tilladelse til salg af region 1 titler for så vidt angår film, de selv har udgivet på DVD, men jeg har dog forventet, at der var titler på listen, som disse to selskaber IKKE har udgivet på DVD og derfor ikke har rettigheder til.

Er du helt sikker på, at de to selskaber er i position til at forbyde salg af en importerede DVD-udgave af Super Bowl XXXVI Champions?

Blot for at nævne en af mere end 10.000 titler, som efter min bedste overbevisning ikke kan have nogen af de danske selskabers interesse.

Idet jeg erindrer om Johan Schlüters løfte til kulturministeren om, at der vil blive givet samtykke til special import, skal jeg hermed understrege betydningen af at få præciseret de titler, de danske selskaber IKKE ønsker videresalg af.

Jeg må vide præcist, hvilke titler, der forbydes. Svaret kan gives af selskaberne på en hvilken som helst form - evt. udtræk fra deres databaser. Så snart jeg har et klart forbud mod videresalg af en titel - eller 5000 titler - vil hver enkelt titel blive registreret af mig og mine medarbejdere, og import og videresalg vil herefter ikke finde sted under den nuværende lovgivning.

Det har i den forbindelse også betydning for mig at vide, hvor jeg skal henvende mig for at købe den danske udgave, som jeg så vil tilbyde kunderne i stedet for.

Det er jo et selvstændigt problem, hvis eneretten udøves på en sådan måde, at forbrugerne afskæres fra adgang til et eksemplar af værket, og det er naturligvis også i strid med Johan Schlüters løfte til kulturministeren.

Jeg håber, du forstår, at der ikke er tale om drillerier fra min side. Jeg ønsker ikke at strides med den danske videobranche, men at forholde mig praktisk til den nye situation.

Med venlig hilsen

Hans Kristian Pedersen
Laserdisken
☎ Tlf: +45 98 13 22 22
☎ Fax: +45 98 11 49 59
✉ E-mail: hk@laserdisken.dk
🌐 Web: <http://www.laserdisken.dk/>
🌐 Web: <http://www.laserdisken.com/>

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 12/02-2003

Scanbox Entertainment A/S
Vermundsgade 40 A, 4. sal
2100 København Ø

Om de nye regler om parallelimport: Laserdisken vil respektere Deres rettigheder:

Jeg har modtaget en skrivelse fra Foreningen af Danske Videogramdistributører, hvoraf det fremgår, at Laserdisken udbyder importerede DVD-plader i strid med Deres rettigheder. Det foranlediger mig til at informere om Laserdiskens holdning til spørgsmålet.

Selvom det er min opfattelse, at den pågældende ændring i ophavsretsloven er ugyldig, vil jeg i håbet om et konstruktivt fremtidigt samarbejde respektere Deres ønske om at forbyde import af titler, hvortil De har danske distributionsrettigheder - hvis De har et sådant ønske!

Laserdiskens reaktion på den nye ophavsretslov:

Den 22. december 2002 ophørte Laserdiskens import af DVD-plader fra tredjelande med henblik på videresalg fra Laserdiskens butikker. Efterfølgende har der været tale om ophørsudsalg af det eksisterende varelager. Idag er over halvdelen af det gamle lager solgt, og Laserdiskens butik i Århus er lukket. FDV v/Torben Steffensen blev orienteret om fremgangsmåden.

Jeg overrakte ved samme lejlighed en liste til FDV med de titler, der på tidspunktet blev udbudt til salg fra Laserdiskens hjemmeside med et tilbud om, at de enkelte medlemmer kunne forbyde import og videresalg af titler på listen. Jeg ville respektere et sådant forbud, sagde jeg.

Ingen forbød enkelte titler på listen, og mit ønske om at få svar i form af konkrete forbud blev forleden afvist af Torben Steffensen. I et fortsat håb om et samarbejde med FDVs medlemmer har jeg derfor valgt en anden fremgangsmåde:

Hvis et medlem af FDV generelt ønsker at forbyde videresalg af parallelimporterede titler, hvortil det har danske distributionsrettigheder, vil jeg på eget initiativ og efter bedste evne registrere medlemmets DVD-retlighedsbibliotek og afstå fra at parallelimportere disse titler, så jeg på den måde undgår at krænke medlemmets rettigheder.

Jeg ønsker blot et JA eller NEJ på spørgsmålet:

Ønsker De at forbyde Laserdisken at udbyde parallelimporterede eksemplarer, af DVD-plader, hvortil De har danske distributionsrettigheder?

Et enkelt JA vil blive respekteret for hele Deres rettighedsbibliotek. I løbet af 1-2 uger efter Deres svar vil Laserdiskens hjemmeside blive ændret, så "forbudte" titler ikke kan bestilles hos Laserdisken. Laserdisken vil herefter begrænse udvalget til specialimporterede DVD-plader, der ikke er forbudt af FDVs medlemmer, samt til danske udgivelser.

Med venlig hilsen

Hans Kristian Pedersen

Vestre Landsret holdt den 30. marts 2006 kl. 9.00 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommere fungerede landsdommerne Eskild Jensen, Torben Geneser og Sune Poulsen (kst.).

Som retssekretær fungerede Carsten Pedersen.

Der foretoges:

V.L. B-2787-05

Laserdisken ApS

mod

Fg. af danske Videogramdistributører for Egmont Film A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Buena Vista Home Entertainment A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Scanbox Entertainment A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Sandrew Metronome Video A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Universal Pictures Denmark A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Nordisk Film Video A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for SF Film & Video A/S og

Fg. af danske Videogramdistributører for Paramount International A/S.

Landsretten har modtaget:

- Duplik af 9. marts 2006 med bilag B fra advokat Lars Segato.

- Brev af 10. marts 2006 fra Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen
- Supplerende processkrift af 10. marts 2006 med bilag 35 fra Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen
- Brev af 11. marts 2006 fra Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen

Landsretten bemærker, at der ikke er hjemmel til at tillægge kære af fogedrettens kendelse om forbud opsættende virkning, jf. retsplejelovens § 650, 2. punktum.

For så vidt angår fogedrettens kendelser vedrørende bevis-sikring finder landsretten ikke i det, der er anført af kære-nde, grundlag for at træffe bestemmelse om, at kæremålet skal forhandles mundtligt.

I overensstemmelse med karendes anmodning i brevet af 11. marts 2006 fastsatte landsretten frist for kære-nde til den 19. april 2006 med henblik på at fremkomme med et skriftligt indlæg.

Sagen udsat herpå.

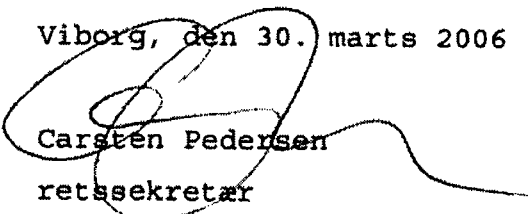
Eskild Jensen

/Carsten Pedersen

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,
Viborg, den 30. marts 2006

Carsten Pedersen
retssekretær

Vestre Landsret holdt den 30. juli 2006 kl. 09.00 møde på tingstedet i Viborg.

som dommer fungerede landsdommer Eskild Jensen.

Som retssekretær fungerede Per Bjerrekær.

Der foretoges:

V.L. B-2787-05

Laserdisken ApS

mod

Fg. af danske Videogramdistributører for Egmont Film A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Buena Vista Home Entertainment A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Scanbox Entertainment A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Sandrew Metronome Video A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Universal Pictures Denmark A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for Nordisk Film Video A/S

Fg. af danske Videogramdistributører for SF Film & Video A/S og

Fg. af danske Videogramdistributører for Paramount International A/S.

Der fremlægges brev af 28. juni 2006 fra advokat Henrik Karl Nielsen, hvoraaf fremgår, at han indtræder i sagen som advokat for kærende, Laserdisken ApS.

Landsretten finder ikke grundlag for at udsætte karesagen på
Procesbevillingsnævnets afgørelse om tilladelse til at kære
landsrettens afgørelse af 30. marts 2006.

Landsretten fastsatte frist for kærendes advokat til at
fremkomme med et skriftligt indlæg i kæremålet til den 14.
juli 2006.

Sagen udsat.

Eskild Jensen

/Per Bjerrekær

cfr.

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg, den 30. juni 2006

Per Bjerrekær

retssekretær

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 19/09-2006

Til Folketingets Retsudvalg (og Kulturudvalg)
Att: Udvalgssekretæren
Folketinget
1147 København K

Laserdiskens forslag nr. 2 vedrørende:

Bevissikring i sager om overtrædelse af konkurrenceloven

Idag kan virksomheder, der er indehaver af ophavsretlige rettigheder, rekvirere rettens bistand til at foretage ransagning hos konkurrenter eller private borgere. Jeg har særskilt bedt Retsudvalget om at genoverveje, om de private selskaber i FDV nødvendigvis skal have denne unikke magtbeføjelse. Hvis flertallet mener, at FDV skal bevare denne ret, beder jeg Folketinget åbne adgangen til dette magtmiddel, så også andre virksomheder får ret til at rekvirere ransagninger f.eks. for at gennemføre et marked med effektiv konkurrence. Jeg foreslår følgende:

En virksomhed, der hindres adgang til et frit marked eller på anden måde stilles ringere i konkurrencen, skal have mulighed for at rekvirere rettens hjælp til at bevissikre hos de virksomheder, der overtræder konkurrenceloven.

Manglende konkurrence - et samfundsmæssigt problem?

Igennem mange år har OECD og Konkurrencestyrelsen udsendt rapporter om for lidt effektiv konkurrence i Danmark. Det vurderes at koste de danske forbrugere i nærheden af 30 mia. kr om året. Problemet er, at indehavere af ophavsretsrettigheder og mærkevarer ensidigt dikterer samhandelsbetingelser og priser, og uanset anden lovgivningen sætter disse rettigheder effektivt konkurrencen ud af kraft.

Hvis Folketinget reelt mener, at det er vigtigt, at der er effektiv konkurrence i Danmark, er det nødvendigt at give de ramte virksomheder reelle muligheder for at fremskaffe beviser, når de bliver angrebet af store selskaber eller sammenslutninger af selskaber.

Spørgsmålet er, om ikke manglende konkurrence er et lige så stort samfundsmæssigt problem som piratkopiering? Bør ofre for overtrædelser af konkurrenceloven så ikke have de samme muligheder for at indhente de nødvendige beviser som ofre for piratkopiering?

Laserdisken og den danske videobranche

Jeg stiller naturligvis forslaget, fordi jeg selv i mere end 20 år har oplevet at blive chikaneret af Foreningen af Danske Videogramdistributører (FDV), fordi jeg med import af film på dvd eller LaserDisc bryder deres kontrol med det danske videomarked.

Jeg har i over 15 år været udsat for kollektiv leveringsnægtelse fra selskaberne i FDV. Jeg har set FDVs forsøg på at fremstille mig som videopirat for mine samhandelspartnere. Jeg har oplevet, at anmeldere af importerede film bliver chikaneret, og jeg har selv været udsat for grundløse politianmeldelser og langvarige sagsanlæg.

Alt sammen fordi jeg ønsker at tilbyde danske filmsamlere filmudgaver, der er bedre eller anderledes end de udgaver, der udgives i Danmark af medlemmerne af FDV.

Når myndighedernes indsats ikke slår til

Rettighedshaverne bad i sin tid om at få ret til at rekvirere ransagninger, fordi de var utilfreds med politiets indsats og prioritering af ressourcerne.

Virksomheder, der udsættes for producenternes dominerende stilling og konkurrencebegrænsende adfærd, har samme problem med Konkurrencestyrelsen, som FDV havde med politiet. Trods flere forsøg og dusinvis af breve er det ikke lykkedes mig at få Konkurrencestyrelsen til at gribe ind mod FDVs konkurrencebegrænsende adfærd mod mig. De henlægger sagerne med henvisning til interne prioriteringer - *eller mangel på fysiske beviser*.

De sager, der er relevante i den forbindelse, er sager om samordnet praksis, leveringsnægtelse, ulige ydelser for samme vilkår og dikterede salgspriser.

FDV er ikke dygtigere til at bekæmpe piratkopiering end politiet, men FDVs motivation og mulighed for at opprioritere bekæmpelse af piratkopiering er ofte større. Konkurrencestyrelsen har på samme måde principielt de nødvendige redskaber til at bekæmpe overtrædelser af konkurrenceloven, men de har ikke samme motivation, som dem, det går ud over.

Jeg kender til mange overtrædelser af konkurrenceloven i videobranchen, hvor kollektiv leveringsnægtelse mod uønskede forhandlere er fast praksis, men det er aldrig lykkedes at få Konkurrencestyrelsen til at prioritere leveringsnægtelserne så højt, at den gør noget ved det, og Konkurrencestyrelsen spørger altid efter fysiske beviser.

Motivationen og indsigten er helt anderledes hos de virksomheder, der rammes af den konkurrencebegrænsende adfærd. Hvis de får adgang til at indsamle beviser via ransagninger til brug i en retssag - på samme måde som indehavere af ophavsrettigheder allerede har det - er det et effektivt og samfundsgavnligt våben mod konkurrencebegrænsende adfærd.

Konklusion - lige muligheder ønskes

Det forekommer urimeligt, at et så effektivt retshåndhævende middel som retten til at rekvirere ransagninger skal være forbeholdt en bestemt gruppe private selskaber.

Bevissikring ved ransagning er et effektivt middel mod mange lovovertrædelser, og hvis alle ofre - og ikke blot indehavere af ophavsrettigheder - får adgang til at benytte dette middel, vil det sikkert føre til et fald i antallet af lovovertrædelser.

Jeg kan f.eks. forestille mig, at alene indførelsen af *muligheden* for mig at foretage en ransagning hos FDV for samordnet praksis og leveringsnægtelse i sig selv vil medføre, at ulovlighederne bringes til ophør, da FDV vil frygte, at jeg vil anvende muligheden for ransagning.

Alt ialt kan det have en forebyggende effekt, at andre end FDV får mulighed for at rekvirere domstolens hjælp til at foretage bevissikring ved ransagning, og især i forbindelse med konkurrencebegrænsende adfærd er det et hårdt savnet retsmiddel.

Jeg vedlægger følgende bilag:

1. "Butikspriser 33 mia. for høje", artikel fra Politiken, 26/5-2000
2. "Danske priser 30 milliarder for høje", artikel fra Børsen, 30/11-2000
3. "Laser-Pedersens private krig", artikel fra Aalborg Stiftstidende, 8/2-1995

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen